

Rühm: 10, alarühm: 3
Kinnitatud EKL juhatuses 07.06.2012

FCI Standard nr 240 / 13.09.2000 / Suurbritannia

UNGARI HURT
(Magyar Agar)

TÕLGE: Toimetanud Dr. Paschoud ja Elke Peper.

PÄRITOLUMAA: Ungari.

KEHTIVA ORIGINAALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV: 06.04.2000.

KASUTUS:

Jahi- ja maastikujooksukoer, kes kasutab jahil põhiliselt oma teravat silmanägemist. Vaatamata sellele on ka tema haistmismeel väga hea. Eriti võimekas on ta maastiku- ja võidujooksudes ning silmatorkavalt häid tulemusi näitab pikkadel distantsidel. Väga hea seltsikoer ning lojaalne valvekoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 10: Hurdad.

Alarühm 3: Lühikarvalised hurdad.

Töökatsseteta.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Ungari hurt (*Magyar Agar*) on algusest peale olnud jahikoer. Selle tõu ajalugu ulatub madjarite vallutuse perioodi. Selle tõestuseks on väljakaevamistel leitud koljuluud. Et parandada selle tõu kiirust, ristati seda 19. sajandil erinevat tõugu hurtadega.

ÜLDMULJE:

Jätab jõulise üldmulje. Luustruktuur ja lihastik on väga hästi arenenud. Elegantne.

TÄHTSAD PROPORTSIOONID:

- Kere pikkus ületab pisut turja kõrguse.
- Koonu pikkus on umbes pool pea pikkusest.

KÄITUMINE/ISELOOM:

FCI - Standard nr 240 / 13.09.2000

EESTI KENNELLIIT

Väsimatu, visa, kiire, vastupidav ja robustne. Suurepärane võidujooksukoer. Mõnel distantsil on ta isegi inglise hurdist kiirem. Loomult reserveeritud, aga mitte arg. Mõistlik, arukas ja truu. Valvas. Inimeste, nende kodu ja vara kaitsmise instinkt on hästi arenenud, ent ta ei ole agressiivne ega tige.

PEA:

Nii pealtvaates kui profiilis kiilukujuline ning alt üsna lai.

KOLJUPIIRKOND

Kolju: Mõõdukalt tugev, lai. Otsmik on üsna lai.

Üleminek laubalt koonule: Rõhutatud.

NÄOPIIRKOND

Ninapeegel: Üsna suur ja hea pigmentatsiooniga, suurte ja laialt avatud ninasõõrmetega.

Koon: Tugev, venitatud kujuga, mitte liiga terav.

Huuled: Lähestikku asetsevad, pingul ja tugeva pigmendiga.

Lõuad/hambad: Tugevad ja jõulised lõuad. Hästi arenenud, tugev ja täielik käärhambumus, vastavalt hambakaardile.

Põsed: Tugevad ja lihaselised.

Silmad: Keskmise suurusega, tumedad. Ei ole sügaval asetsevad ega ka pungis. Tähelepaneliku ja aruka ilmega.

Kõrvad: Üsna suured kõrvad. Väga paksu tekstuuriga, asetsevad keskmisel kõrgusel. Hea hoiakuga rooskõrvad, mis ripuvad kaela juures. Valvelolekus on kõrvad tõstetud kõrgemale. Rasked kõrval on soovitatavamad kui kerged. Pidevalt kikkis kõrvu peetakse veaks.

KAEL:

Keskmise pikkusega, elegantne, kuiv, lihaseline. Ilma voltideta.

KERE:

FCI - Standard nr 240 / 13.09.2000

EESTI KENNELLIIT

Turi: Hästi arenenud, lihaseline, pikk.

Selg: Lai, sirge, tugev, väga hea lihastikuga.

Nimme: Väga lai, sirge, tugevate lihastega.

Laudjas: Lai, kergelt langeva joonega, tugeva lihastikuga.

Rind: Rindkere on sügav ja selgelt ümara kujuga andes piisavalt ruumi südamele ning suurtele kopsudele. Roided hästi kaardus, ulatuvad kaugele taha.

Kõht: Mõõdukalt tõusva joonega.

SABA:

Tugev, jäme, asetseb keskmisel kõrgusel, kitseneb tipu suunas vaid mõõdukalt, kergelt kaardus, ulatub kandadeni. Alumine pool on kaetud traatja karvaga. Puhkeasendis ripub allapoole, tegutsedes võib olla tõstetud ülajoonega samale kõrgusele.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED:

Esijäsemed on tugevad ja kõõluselised. Eestvaates ja külje pealt vaadatuna sirged ja paralleelsed.

Õlad: Abaluud on mõõduka kaldega, liikuvad, lihaselised ja pikad.

Õlavarred: Pikad, kergelt langeva joonega ja lihaselised.

Küünarliigesed: Sobituvad paindlikult rinnaosaga, liikuvad, ei ole sisse- ega väljapoole pööratud.

Küünarvarred: Pikad, sirged, tugeva luustruktuuriga ning saleda lihaskonnaga.

Kämbliigesed: Laiad ja tugevad.

Kämblad: Lühikesed ja vertikaalsed.

Esikäpad: Üsna pikad, venitatud. Tugevate padjanditega, tugevad küüned on üsna lühikesed.

TAGAJÄSEMED: Tagajalad on hea nurgistusega, ent mitte liialdatud. Tugevate lihaste ja luudega. Tagantvaates paralleelsed.

Reie ülaosa: Tugevate lihastega, kusjuures lihased on üsna pikliku kujuga.

Põlveliiges: Mõõduka nurgistusega, tugev, ei ole sisse- ega väljapoole pööratud.

Reie alaosa: Pikk, saleda lihaskonnaga.

Kannaliigesed: Tugevad, hästi madala asetusega.

Pöiad: Tagantvaates paralleelsed nii seistes kui liikumisel.

Tagakäpad: Üsna suured, pisut venitatud kujuga, tugevate padjandite ja küüntega.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Maadhaarav ning vetruv traav. Eest- ja tagantvaates liiguvad jalad paralleelselt.

NAHK:

Üsna paks ja hästi liibuv, ilma voltideta kerel ja kaelal.

KARVKATE

KARV: Lühike, tihe, karm ja sile. Talvel võib areneda korralik tihe aluskarv.

VÄRVUS: Lubatud on kõik hurtade puhul levinud värvid ja värvikombinatsioonid, välja arvatud diskvalifitseerivate vigade all loetletud värvid ja värvikombinatsioonid.

SUURUS:

FCI - Standard nr 240 / 13.09.2000

EESTI KENNELLIIT

Ideaalne turja kõrgus isaste puhul: 65-70 cm.

Ideaalne turja kõrgus emaste puhul: 62-67 cm.

Turja kõrgus ei ole nii oluline kui koera üldine tasakaalustatud välimus.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse aste sõltub otseselt konkreetse kõrvalekalde ulatusest ning selle mõjust koera tervist ja heaolu silmas pidades.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Agressiivsus ja liigne argus.
- Ebatüüpiline pea.
- Üle-, ala- ja malehambumus.
- Üks või enam puuduvat lõikehammast või kihva või eespurihammast 2-4 või purihammast 1-2. Rohkem kui kaks puuduvat PM1 hammast. M3 hammaste puudumine ei ole oluline.
- Entroopium, ekstroopium.
- Värvused: sinine, sinine-valge, pruun, hundihall, must piirdega; kolmevärvilisus.

Füüsilisi ja käitumuslikke kõrvalekaldeid näitavad koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI - Standard nr 240 / 13.09.2000

EESTI KENNELLIIT